

Ranní šílenství a zvrát

Je ráno a mně se vůbec nechce vstávat z postele, jako na potvoru mám opat zpoždění, spěchám do práce každé den a fakt, že pěji zase o hodinu později mě nikterak nevzrušuje. Inu vstanu a krávkám do kuchyně udlat si čaj, je tam hrozný svinec, na lince jsou kousky chleba, po zemi se vřel zbytky od oběda. Znechucen jsem si uvědomil, že jsem opravdový prase.

Nějak jsem se prodral mezi těmi věcmi, roztáhl jsem zvěsy a z okna vidím svoje nablýskané volvo, pochvaluji si, jak je dnes krásný den, sice jsem zaspal, ale poždění nařtvu svého křemě, který bude jen tiše zvidět, jak mám bourák.

Mám stěle mělo času, ale na snění si udělím čas vdycky, klienti pokaj a já budu předstírat, že jsem se vztekal v zcpě kouřech aut. Navou si promnu vlasy, pojednou mi začne cosi stkat po prstech. Co to jen může být? Sundám si tekutou vč ze dlaně a rozpoznám po řichu že jde o salmovou pařtiku z minulého dne. Odporný smrad mě dostal do kolen. Chystal jsem si pustit sprchu, ale v mém geniálním nápadě mi zabránil neznámý lověk z ulice.

Val na mě nějaká blbost a poté co jsem na něj ukázal prostědněk mi roztřáskal auto děvňou palicí. To jsem u opravdu nevydržel, ruce od pařtiky mi ani nepřipadly tak pinavě na to, abych si s nima hrzou vytěl obliřej. Jdu se tedy osprchovat horkou vodou, snad se z toho dostanu.

Ve sprše poté brežm a bužm do pračky, jako ten blbec do mého auta. Marně pak hledám jeť nahé bařkory, zbyly tu jen piřkoty po mě sge, tak te u budu opravdu vypadat jak opravdový idiot.

Když jsem se konečně uklidnil, spocen jsem na sebe naskřdal nějaké obleeně, pustil jsem si televizi. Uklidněn a směen se svým osudem jsem vzal do ruky mobil a volal policii. Nahřsil jsem jim to a pořkal a se to nějak vyěě, slžbili, že přijedou. Mě jsem řtřstě, mám tam jednoho křemě a ten mi snad vyhově. Jak jsem se tak koukal na tu telku, tak jsem měl těch reklam opravdu dost. Po reklamě na salmovou pařtiku, jsem se dostal a k baletněm piřkotěm a nakonec to zavrřilo nově volvo, respektive nově model, můj model. Takově prohibice!!! Asi přl hodinu jsem řval sprostě slova a lřmal si prostědněk, kdybych byl klidně, ten blžzen by to řebas neudřlal. Z ticha bytu se pojednou ozval cink, moje uři zbystřily a s radostě jsem řel otevřřt dveře. Ve dveřřch střla policie a můj křemě. „ Tak copak Romane? „ „Problěm s autem? “

„Jo, velkej“. A copak? Nřjakej blžzen mi rozbil auto. A vidřl si mu do tvřě? Ani ne, prořř „ Mořně, že to byla tvoje manřelka, vřera jak jsme pařili, tak řě vidřla s mořř sestrou. Nř, zakřiřel jsem, to snad ne, to jsem v loži. Chtřl by si zařřt křemě nřco takověho? řekl jsem mu, zřhy jsem vřak odpovřřl i za nřj, jě vřm to nechceř.